

Ефективність механізму розробки і реалізації стратегії розвитком енергопостачальних підприємств залежить від уміння менеджменту передбачити майбутні загрози та можливості у середовищі функціонування, розробити стратегії з їх урахуванням, а також корегувати складові стратегії при настанні неочікуваних подій.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України» : прийнятий 24 жов. 2013 року № 663-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/663-18>. 2
2. Боднарчук В. Стан оптового ринку електричної енергії України та перспективи планування стратегічного розвитку енергогенеруючих підприємств / В. Боднарчук // Сіверянський літопис. — 2007. — № 5. — С. 205-214
3. Перерва П. Г. Формування цінності взаємовідносин енергопостачальних підприємств зі споживачами електроенергії / П. Г. Перерва, Т. В. Омеляненко // Маркетинг і менеджмент інновацій. - 2014. - № 1. - С. 152-160. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mimi_2014_1_17

УДК: 334:477.72

УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ

А. С. Мохненко, О. М. Федорчук
Херсонський державний університет
e-mail: mohnenkoas@gmail.com

Важливим аспектом визначення пріоритетів розвитку підприємств в межах регіональної концепції державного регулювання є усунення територіальних і галузевих диспропорцій розміщення факторів виробництва, стимулювання ділової активності у важкодоступних районах з надлишком трудових ресурсів та зумовленим цим високим рівнем міграції населення, а також з унікальними особливостями окремих факторів чи ресурсів.

Враховуючи вищезгадане нами пропонується група основних принципів удосконалення системи управління підприємствами в регіоні. До них відносяться принципи: максимальної свободи юридичних і фізичних осіб в проведенні підприємницької діяльності; необмеженості доступу суб'єктів бізнесу до засобів державної підтримки підприємництва; достатнього втручання державних органів управління в діяльність підприємницьких структур; посилення матеріальної відповідальності за незаконну підприємницьку діяльність; забезпечення рівних умов щодо різних форм власності господарювання.

Дотримання вказаних принципів дозволяє зосередитися не тільки на адміністративно-директивних, а й на фінансових методах регулювання діяльності підприємств.

Принциповим тут є створення схеми управління на адаптаційних засадах. У зв'язку з цим пропонується логічна схема адаптаційного управління підприємствами саме з урахуванням інтересів суб'єктів господарювання (рис. 1).

Рис. 1. Схема управління процесом адаптації економічних інтересів суб'єктів господарювання

Ця схема розкриває складну організаційно-економічну систему взаємопов'язаних економічних, правових, організаційних і соціальних чинників діючих у динамічному режимі. У блоці "механізм управління", у якості пріоритетної ланки визначено Центр підтримки розвитку підприємництва.

Спираючись на принципову схему, що надано на рис. 1, стає зрозумілим напрямки покращення, з урахуванням регіональних потреб, усіх форм регулювання розвитком підприємництва. Альтернативні конфігурації розвитку господарського комплексу регіону поділяються між державними і приватними інтересами суб'єктів господарювання. Та чи інша альтернативна управлінська конфігурація закріплюється у правовій, фінансовій, організаційній, матеріально-технічній та інформаційній сферах. Тільки після цього уточнення з'являється можливість визначення адекватних ситуації механізмів реалізації загальної політики щодо розвитку підприємництва на регіональному рівні. В такому разі реалізується принцип достатнього втручання держави в систему

управління бізнесом в регіоні. Він торкається наступного ряду позицій, що будуються на логічному зв'язку сутностей національних і регіональних економічних інтересів. По-перше, це – сприяння розвитку підприємств в напрямках забезпечення потреб населення регіону в продукції чи послугах. По-друге, це – розвиток підприємств в галузях, що передбачають раціональне використання місцевих сировинних ресурсів. По-третє, це – стимулювання розвитку підприємницької діяльності в галузях, що дозволяють досягти найвищої ефективності виробництва. По-четверте, це – організація послуг не фінансового характеру, особливо щодо надання консультацій і методичної допомоги при виборі перспективніших напрямів підприємницької діяльності.

Виходячи із вищезгаданого форма державно-регіонального управління підприємствами у регіоні передбачає такі заходи як: надання цільової допомоги у формуванні стартового капіталу; пільгове кредитування підприємницьких структур, що діють у пріоритетних з точки зору розвитку регіону напрямках; конкурсний відбір суб'єктів підприємництва, яким буде надаватися можливість виконання державних замовлень; страхування кредитів, гарантування їх повернення комерційним банкам; формування регіональної інфраструктури бізнесу та створення фонду його підтримки.

Запропоновані принципи та схеми удосконалення системи управління підприємствами сприяють активізації загального економічного середовища регіону в разі їх оперативного впровадження.

УДК 65.014

КОНЦЕПЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ В ДІЯЛЬНОСТІ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ КОМПАНІЇ УКРАЇНИ

О. В. Овецька, В. В. Жарська

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: reg@nung.edu.ua*

Сучасна організація спроможна досягнути успіху та забезпечити сталість розвитку лише за умов певної динаміки перетворень, перманентність якої стає сферою управління організаційними змінами.

Слід зауважити, що зміни, перетворення в організації можуть відбуватися як на рівні організації в цілому, підрозділу чи окремого індивіда, так і стосуватися різноманітних підсистем, елементів організації (її матеріальної основи, організаційної структури, технології діяльності, системи управління, організації та умов оплати праці, культури, стилю, методів керівництва, моделі винагороди, стимулювання, соціальних гарантій) [1].

На думку авторів [2, с. 478], зміни – це перетворення, викликані нестабільністю загальних характеристик історичної еволюції умов діяльності організації, зокрема факторів виробничих і товарних ринків, географічних факторів, внутріфірмових умов, зовнішніх суспільно-політичних умов тощо.